

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 42 PŽ-7403/2017-3

R E P U B L I K A   H R V A T S K A

R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, sudac Mario Vukelić, u pravnoj stvari tužitelja Stečajna masa iza MATHIAS d.o.o., u stečaju, OIB 04856996187, Vinkovci, S. S. Kranjčevića 31, protiv tuženika MATO ŠIMUNIĆ, OIB 57774941531, Vinkovci, Gustava Krkleca 15, kojeg zastupa punomoćnik Slaven Kraban, odvjetnik u Vinkovcima, radi isplate, odlučujući o tužnikovoj žalbi protiv točke I. izreke presude Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj P-251/16-28 od 17. veljače 2017., 30. kolovoza 2021.

r i j e š i o   j e

I. Ukida se presuda Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj P-251/16-28 od 17. veljače 2017. u pobijanoj točki I. njene izreke i predmet u tom dijelu vraća na ponovno suđenje.

II. O troškovima postupka nastalim povodom pravnog lijeka odlučit će prvostupanjski sud u konačnoj odluci.

Obrazloženje

1. Prvostupanjskom presudom naloženo je tuženiku platiti tužitelju iznos od 403.067,14 kn s pripadajućim zateznim kamatama od 12. svibnja 2016. do isplate te mu naknaditi troškove parničnog postupka u iznosu od 33.378,00 kn (točka I. izreke), dok je odbijen tužbeni zahtjev za iznos od 55.848,40 kn sa zateznim kamatama od 12. svibnja do 2016. do isplate (točka II. izreke), kao i tužiteljev zahtjev za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 7.000,00 kn (točka III. izreke).

2. Iz njenog obrazloženja proizlazi da je predmet tužbenog zahtjeva potraživanje prema tuženiku u iznosu od 458.915,54 kn. Osnovanost tražbine tužitelj temelji na tvrdnji da je tuženik, za vrijeme dok je bio njegov zastupnik po zakonu, neovlašteno koristio navedena financijska sredstva društva za vlastite potrebe na način da ih je uložio u nekretninu čiji je suvlasnik sa suprugom, svaki u ½ dijela, te u gradnju objekata koji se nalaze na njoj. Uz tužbu dostavlja dva dopisa tuženika koje smatra priznanjem postojanja svog potraživanja. Tuženik je u postupku istaknuo prigovor nedostatka pasivne legitimacije za pola utuženog iznosa jer je vlasnik samo ½ nekretnine u koju su uložena tužiteljeva sredstva, dok je glede preostalog dijela

tužbenog zahtjeva isti priznao do iznosa od 50.000,00 kn i izrazio spremnost platiti ga na račun stečajne mase, ili pak prenijeti vlasništvo $\frac{1}{2}$ nekretnine na tužitelja, ukoliko na to pristane. U protivnom, u cijelosti osporava navode iz tužbe da je neovlašteno koristio tužiteljeva financijska sredstva za vlastite potrebe, već naprotiv ističe da je vlastita financijska sredstva i sredstva članova svoje obitelji koristio za unapređenje tužiteljevog poslovanja bez ikakve protunaknade, da on, njegova supruga i sin i danas otplaćuju kredite Raiffeisen bank Austrija d.d. Zagreb podignute za potrebe tužiteljevog poslovanja, a isto tako i da je tužitelj kroz cijelo vrijeme svoga poslovanja od 2003. do 2013. godine, bez plaćanja zakupnine i za potrebe svog poslovanja, koristio predmetnu nekretninu tuženika čime se neosnovano obogatio za iznos od 600.000,00 kn imajući u vidu da bi tržišna cijena zakupnine iznosila mjesečno minimalno 5.000,00 kn kroz period od 10 godina. Navodi i da utuženi iznos od 458.915,54 kn predstavlja knjigovodstvenu vrijednost objekta – pogona za preradu mesa koji se nalazi na nekretnini tuženika te da podliježe svakogodišnjem umanjenju vrijednosti zbog amortizacije. Prvostupanjski sud je ocijenio neosnovanim prigovor nedostatka pasivne legitimacije kako ga ističe tuženik jer je upravo on kao zakonski zastupnik tužitelja ulagao njegova financijska sredstva u tuđu imovinu. Na temelju sadržaja dvaju dopisa tuženika te provedenog financijsko-knjigovodstvenog vještačenja, odnosno, njegovog dijela u kojem je vještak utvrdio da je trgovačko društvo Mathias d.o.o (tužiteljev prednik) vršilo ulaganje u imovinu tuženika i njegove supruge u iznosu od 403.067,14 kn, dok se preostali iznos od 55.848,40 kn odnosi na plaćene kamate na kredit čiji je korisnik tužitelj i predstavlja redovne troškove poslovanja, a ne ulaganje, prvostupanjski sud je djelomično prihvatio tužbeni zahtjev kao u izreci prvostupanjske presude. Dio nalaza i mišljenja vještaka u kojem se on upustio u analizu međusobnih odnosa tužitelja, tuženika i njegove supruge te iznio svoje stavove o tome na koji način su oni trebali urediti svoje međusobne odnose i potraživanja, prvostupanjski sud je ocijenio bespredmetnim jer je mišljenja da je njime vještak prekoračio okvire svoje zadaće. Uz navedeno, prvostupanjski sud je pojasnio da o tuženikovom prigovoru radi prijeboja nije odlučio jer je istaknut nakon zaključenja prethodnog postupka, a da je njegove dokazne prijedloge odbio jer su predloženi protivno odredbama čl. 299. st. 1. i 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11, 25/13, 89/14 i 70/19; dalje: ZPP).

3. Protiv točke I. izreke navedene presude tuženik je podnio žalbu zbog svih zakonom propisanih razloga (čl. 353. st. 1. ZPP-a). Iz sadržaja žalbe proizlazi da je podnosi i zbog bitne povrede iz čl. 354. st. 1. u vezi čl. 8. ZPP-a, te zbog povrede iz čl. 354. st. 2. t. 6. ZPP-a. Navodi da je sud održavanjem ročišta 17. siječnja 2017., na koje on nije mogao pristupiti zbog vremenskih neprilika (snijeg i led), o čemu ga je obavijestio i zatražio odgodu, onemogućio njegovo raspravljanje pred sudom. U prilog svojih tvrdnji dostavlja zapisnik o odgođenoj raspravi istog dana kod drugog suca prvostupanjskog suda. U preostalom dijelu žalbe ustraje kod istaknutog prigovora nedostatka pasivne legitimacije u odnosu na pola utuženog iznosa, ističe da je sud bio dužan presudom odlučiti o njegovom prigovoru radi prijeboja te da je propustom da to učini počinio daljnju bitnu povredu postupka iz čl. 354. u vezi s čl. 2. ZPP-a, a prigovara i načinu na koji je sud vrednovao izvedene dokaze i utvrdio visinu tražbine. S tim u vezi ističe da se radi o knjigovodstvenom iznosu evidentiranom prije osam godina, a opće je poznato da pokretnine i nekretnine (pogon za preradu mesa) podliježu otpisu vrijednosti uslijed amortizacije. Također, navodi da je u tu svrhu

predložio da se po vještaku građevinske struke procjeni tržišna vrijednost objekta, ali je sud takav njegov prijedlog neosnovano odbio. Jednako tako, neosnovano su odbijeni i svi ostali njegovi dokazni prijedlozi. Zaključno iznosi mišljenje da veći dio nalaza i mišljenja vještaka, koji sud nije prihvatio, potvrđuje njegove prigovorne tvrdnje da kao zakonski zastupnik nije koristio tužiteljeva sredstva za svoje osobne potrebe, odnosno, za ulaganje u vlastitu nekretninu i građenje objekata koji se nalaze na njoj. Predložio je ukinuti presudu u pobijanom dijelu. Traži troškove žalbenog postupka u iznosu od 7.812,50 kn.

4. Žalba je osnovana.

5. Nakon što je ispitao prvostupanjsku presudu u pobijanom dijelu, u granicama razloga navedenih u žalbi, sukladno odredbama čl. 365. st. 1. i 2. ZPP-a, pazeći pritom po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9. i 11. ZPP-a kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da ona nije pravilna i osnovana na zakonu.

6. Počinjena je bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a jer presuda ima takvih nedostataka zbog kojih je zasad nije moguće ispitati.

7. Prema obrazloženju prvostupanjskog suda, tužbeni zahtjev je djelomično prihvaćen jer je utvrđeno da je tužiteljev prednik izvršio ulaganje u imovinu tuženika i njegove supruge u iznosu od 403.067,14 kn. Iz takvog njegovog sadržaja proizlazi da se predmetno radilo o ulaganju u tuđu imovinu. To je, premda nevješto, u suštini tvrdio i tuženik tijekom postupka, te nastavio u žalbi, a vještak potvrdio u svom nalazu.

8. S druge strane, tužitelj tužbom potražuje isplatu iznosa (povrat u stečajnu masu) za koji tvrdi ga je tuženik kao tužiteljev zakonski zastupnik neovlašteno koristio za osobne potrebe, konkretno, za izgradnju objekta na vlastitoj nekretnini. Premda pritom tužitelj nije naveo o kakvom se objektu radilo, iz stanja spisa proizlazi da je riječ o pogonu za preradu mesa. Nadalje, iz navoda tuženika, koje tužitelj nije osporio, proizlazi da je tužitelj u razdoblju od 2003. do 2013. godine za potrebe svog poslovanja koristio tuženikovu nekretninu, odnosno, izgrađeni pogon za preradu mesa bez plaćanja naknade.

9. Iz stanja sudskog spisa proizlazi i da je sud dao zadatak financijsko knjigovodstvenom vještaku (str. 50. spisa) da utvrdi je li tuženik koristio financijska sredstva tužitelja za vlastite potrebe, odnosno, za ulaganje u svoju vlastitu nekretninu (u naravi kuća, pogon za preradu mesa i dvorište) dok je bio zakonski zastupnik tužitelja. Iz nalaza i mišljenja vještaka, odnosno, dijela koji je sud prema sadržaju svoje odluke prihvatio, proizlazi da je trgovačko društvo Mathias d.o.o. Vinkovci (prednik tužitelja) izvršilo ulaganje u imovinu tuženika (Mate Šimunić) i Katice Šimunić u iznosu od 403.067,14 kn, za poslovne svrhe društva, te da su navedena ulaganja vršena u razdoblju od 1994. do 2003. godine.

10. Prema ocjeni ovoga suda, zbog svega gore istaknutog, prvostupanjski sud za početak nije uopće razjasnio i ocijenio pravnu prirodu tužiteljevog potraživanja prema tuženiku. U tužbi nije određeno navedena pravna osnova tužbenog zahtjeva, a sud nije utvrdio radi li se ovdje doista o ulaganju u tuđu imovinu, kako bi se to dalo zaključiti iz nekih dijelova njegove presude i nalaza vještaka, niti, ako tome jest tako, je li riječ o ulaganju u nepoduzetničku ili gospodarsku djelatnost, što može biti od utjecaja na osnovanost tražbine (ukoliko je tužiteljevo ulaganje u tuđu imovinu – izgradnju pogona za preradu mesa na nekretnini tuženika bilo u tužiteljevom poslovnom interesu) ili se pak radi o potraživanju tužitelja na temelju stjecanja bez osnove ili po osnovi naknade štete uređene Zakonom o trgovačkim društvima. Već to pobijanu presudu čini manjkavom i nedostatnom za ispitivanje zbog čega ju je potrebno ukinuti.

11. Podredno, iz obrazloženja neizravno proizlazi da su tuženikovi dopisi od 29. svibnja 2014. i 14. veljače 2016. interpretirani kao priznanje postojanja duga prema tužitelju. Međutim, prvostupanjski sud ih pritom ne dovodi u vezu ni ne ocjenjuje u kontekstu tuženikovih poricajućih tvrdnji iz postupka, kojima on suštini ne spori činjenicu da je investirao tužiteljeva financijska sredstva u svoju imovinu, ali negira nedopuštenost takvog raspolaganja kao i da je to učinio u vlastitom interesu, već, naprotiv, ističe da je objekt (pogon za preradu mesa) izgrađen na njegovoj nekretnini za potrebe poslovanja tužitelja, da iznos od 458.915,54 kn za koji je utužen predstavlja samo formalnu knjigovodstveno evidentiranu vrijednost objekta koja podliježe svakogodišnjem umanjenju vrijednosti zbog amortizacije pa se, kada se ona obračuna, dobije znatno manji iznos od utuženog, da u svojim ranijim dopisima nije priznao obvezu prema tužitelju u iznosu od 458.915,54 kn, kako on to iskrivljeno navodi u tužbi, već da je učinio nespornim da je knjigovodstvena vrijednost predmetnog objekta iznosila toliko te da je imao najbolju volju da se sporna situacija riješi sporazumno, ali da do toga nije došlo iz razloga za koje on nije kriv.

12. Iz obrazloženja nije jasno ni na temelju čega je prvostupanjski sud iz odgovora na tužbu nedvojbeno utvrdio da tuženik nije osporio tužbeni zahtjev preko iznosa od 50.000,00 kn kada iz njega proizlazi da je priznanje tužbenog zahtjeva do tog iznosa zapravo uvjetovano pristankom tužitelja da tuženik navedeni iznos u roku od 90 dana uplati na račun stečajne mase ili da dio nekretnine u svom vlasništvu prenese na tužitelja, dok u protivnom, dakle, ako tužitelj ne pristane na navedeno, osporava u cijelosti njegove navode iz tužbe. S obzirom na to da tužitelj nije pristao da se njegovo potraživanje sporazumno riješi na predloženi način, prvostupanjski sud je trebao dati razloge zašto je ovako izložene tuženikove tvrdnje cijenio tako kako ih je cijenio.

13. Završno, prvostupanjski sud je svoju odluku o osnovanosti dijela tražbine gradio na dijelu nalaza vještaka iz kojeg proizlazi, kako je to već uvodno rečeno, da je ulaganje tužiteljevog prednika u tuđu (tuženikovu) imovinu izvršeno za poslovne svrhe društva. Prvostupanjski sud ovdje propušta pojasniti od kakvog je utjecaja na predmetni spor činjenica da je vještačenjem, čija je temeljna zadaća bila utvrditi je li tuženik koristio financijska sredstva tužitelja za vlastite potrebe, utvrđeno da je tužiteljev prednik izvršio ulaganje u imovinu tuženika i njegove supruge, ali ne za tuđe, već za svoje, poslovne potrebe. Uz navedeno, premda očito prihvaća takav

nalaz vještaka, prvostupanjski sud u zaključnom dijelu svog obrazloženja posve izostavlja odlučni element poslovnog interesa tužitelja ili onog privatnog tuženika za korištenje tih sredstava što takvo obrazloženje, uz već navedene nedostatke, čini i proturiječnim stanju sudskog spisa i samoj odluci. Ako je tužitelj profitirao ulaganjem utuženih sredstava u tuženikovu imovinu (npr. time da si je kroz dulje vremensko razdoblje osigurao uvjete za rad bez plaćanja naknade) onda se opravdano nameće pitanje postoji li pravo na njihov povrat i u kojem iznosu. K tome, prvostupanjski sud se nije očitovao na dio nalaza i mišljenja vještaka u kojem on, kao osoba sa stručnim znanjem kojim sud ne raspolaže, pojašnjava zbog čega je zaključio da se tu radilo o ulaganju u tuđu imovinu koje ima odgovarajući knjigovodstveno pravni značaj (nematerijalna imovina). Tim dijelom svoga nalaza, za razliku od onog u kojem je iznosio stavove o modalitetu razrješenja odnosa stranaka kroz ugovor o zakupu i prijeboju potraživanja i koji je stoga pravilno ocijenjen bespredmetnim, vještak nije prekoračio svoju zadaću. Konačno, ukoliko se radi o takvom ulaganju tada je svakako potrebno raspraviti i pitanje utjecaja godišnje amortizacije na nabavnu vrijednost objekta, na što je ukazivao i tuženik i vještak.

14. Svime naprijed navedenim ostvarena je i povreda iz čl. 354. st. 1. u vezi s čl. 8. ZPP-a.

15. Prigovor nedostatka pasivne legitimacije pravilno je ocijenjen neosnovanim imajući u vidu da je odlučno to da je tuženik, tada u svojstvu zakonskog zastupnika prednika tužitelja, raspolagao njegovim financijskim sredstvima.

16. Neovisno o pravilno utvrđenoj nepravovremenosti tuženikovog prigovora radi prijeboja zbog njegovog isticanja nakon zaključenja prethodnog postupka (čl. 288.a st. 5. ZPP-a) o njemu je svakako (bilo) potrebno odlučiti rješenjem. Međutim, propust suda da to učini nije od utjecaja na odluku o tužbenom zahtjevu jer nisu postojali uvjeti za meritornu odluku o prigovoru. Tuženikovi dokazni prijedlozi upravljeni na utvrđenje osnovanosti tog prigovora pravilno su odbijeni pozivom na odredbe čl. 299. ZPP-a.

17. Žalbeni navodi u pravcu nemogućnosti raspravljanja pred sudom nisu ispitivani jer je presudu u pobijanom dijelu već zbog niza nejasnoća glede pravne osnove tražbine te manjkavosti i proturiječnosti razloga o odlučnim činjenicama (čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a), na temelju odredbe čl. 369. st. 1. ZPP-a, trebalo ukinuti i predmet u tom dijelu vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

18. Zbog navedenog trebalo je ukinuti i odluku o troškovima sadržanu u pobijanoj točki I. izreke presude (čl. 154. st. 1. ZPP-a).

19. Odluka iz točke II. izreke ovog rješenja temelji se na odredbi čl. 166. st. 3. ZPP-a.

20. U ponovnom postupku prvostupanjski sud će voditi računa o bitnim povredama odredaba parničnog postupka na koje mu je ukazano ovim rješenjem te u granicama ponuđenih dokaza utvrditi postoji li obveza tuženika na plaćanje utuženog iznosa. Podredno, ovisno o određenju pravnog temelja zahtjeva, sud će na

odgovarajući način odlučiti i o tuženikovom dokaznom prijedlogu za provođenje građevinskog vještačenja iz odgovora na tužbu.

Zagreb, 30. kolovoza 2021.

Sudac
Mario Vukelić

Broj zapisa: **eb2ff-1ec63**

Kontrolni broj: **01a95-e4c4a-b3174**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=MARIO VUKELIĆ, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.